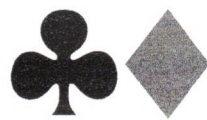

Sådan blev bridge min favorit

Skrevet af: Dorit Mary Grundahl, Rødekro

... og hvordan den blev det, vil jeg som (næsten) nybegynder prøve at beskrive:

Jeg er 71 år, har arbejdet uafbrudt fra 18 år til 65 år, så tiden, jeg nu havde til rådighed som folkepensionist, skulle bruges til noget, der udfordrede de "små grå".

Begyndte dog inden pensionsalderen med to store interesser, dels for 23 år siden at male og tegne, dels for 17 år siden at spille golf - et dejligt spil, der er sundt for både krop og sjæl.

Bowling havde jeg spillet nogle år i firmaidrætsregi, så det begyndte jeg også på. Et sangkor i Rødekro poppede op på min Facebook, og det skulle da prøves. Nød i den grad de to interesser, men det satte coronanedlukningen en stopper for, og desværre kom jeg ikke i gang igen efter åbningen.

I 2020 sagde et golfspillerpar til mig, at jeg skulle da begynde på bridge i den mørke tid af året, og da jeg kommer ud af en spillefamilie og havde spillet 'gammeldags' whist i det vestjyske, ja, så tog jeg imod opfordringen og meldte mig til begynderundervisning i efteråret 2021, hvilket jeg bestemt ikke har fortrudt.

Aabenraa Bridge Center er vist den 4. største i Danmark, hvilket er super flot af Aabenraa by og omegn. Centrets adresse (www.aabenraa.wp.bridge.dk) er Søndergade 1 på 1. sal i Aabenraa og består af bestyrelse, mange medlemmer og frivillige, som gør et kæmpe arbejde.

To af de frivillige står klar med undervisning til nye medlemmer på onsdage kl. 19-22, hvor jeg del-

tog én sæson og fik snuset lidt til spillet og gennemgået bog 1 og 2 i Nordisk Standard - en lærerig og hyggelig periode med en skøn og kompetent undervisning.

Når det nu er sagt, så kommer man ikke "sovende" til de forskellige meldinger på de forskellige trin - der skal "hænges i", og "tungen skal holdes lige i munden". Jeg er stadig ikke dér, hvor jeg kan huske konventionerne, men øvelse gør mester, så mon ikke, jeg på et tidspunkt kommer derhen ad?! - spændende og fascinerende er det - uanset hvor langt, jeg når!

Nok ligesom at lære at køre bil - først når man har fået kortet, skal man til at lære trafikreglerne og få rutinen!

Så man skal starte et sted, hvilket jeg og min makker gjorde efter undervisningen ved at tilmelde os turneringen tirsdage eftermiddage i en hel sæson.

Der var helt klart nerver på i de første mange spil, men efterhånden så faldt jeg til ro, nød spillet, også selvom vi gik ned i kontrakten.

Det, det gælder om, er nemlig at komme i den rigtige kontrakt - altså det, der svarer til egne og makkerens kort. Hertil bruges meldinger, så man ligesom "snak-

ker" med sin makker og uden ord fortæller, hvor mange points, man har og hvilken farve, man er stærkest i og har flest af.

Jeg har tilmeldt mig substitutlisten og kommer derfor til at spille med nogen, hvor jeg måske ikke kender personen eller dennes spil, men det giver lidt mere erfaring og især noget socialt, så jeg efterhånden føler mig som "en fisk i vandet", når jeg er i bridgeklubben - også selvom jeg er singlekvinde - det har ingen betydning, for alle tager godt imod én - og der er mange rare og dejlige mennesker, så man kan kun nyde det.

Ovenikøbet er der - som i golfspillet - et handicapsystem, der gør, at begyndere kan spille med de mere øvede bridgespillere - et fantastisk system.

Efter første sæson om tirsdagen har jeg spillet onsdag eftermiddage, hvor Ældresagen har lejet sig ind - også det er fantastisk - her møder man bare op, hvis man er medlem af foreningen og har en bridgemakker.

Næste sæson er jeg blevet spurgt, om jeg vil spille fast til mandags-turnering - hvilket jeg har sagt "ja tak" til.

Så - for at komme tilbage til udgangspunktet - har bridgespillet efterhånden overhalet mine andre interesser, selvom jeg stadig også nyder disse.

Herunder bridgeklubbens nye logo, som jeg blev spurgt, om jeg ville designe - og selvfølgelig ville jeg det - bare godt, at man kan være med til at yde noget til vores dejlige bridgeklub.

Måske ses vi dér engang? - der er altid plads til flere - så "kom-bardo"!